

Door de kloof dient men zich een weg te zoeken van de ene rode bol naar de andere.

In de winter is deze kloof niet begaanbaar en staat ze vol water. Na de winter wordt de kloof terug opgeruimd zodat ze terug min of meer begaanbaar wordt.

Er zitten ook slangen op Kreta maar zelf heb ik er nog nooit eentje ontmoet. De balkantoornslang heeft een lichaamslengte van ongeveer een meter, met uitschieters tot 1,2

meter. De kleur is meestal zwart met een witte tot gele streep- of vlekjestekening die halverwege het lichaam wegvalt in een egale bruin-zwarte kleur. De slang is niet giftig.

De luipaardslang bereikt een maximale lichaamslengte van ongeveer een meter en is niet giftig. Het dier staat bekend als een van de mooist gekleurde Europese soorten. De

luipaardslang houdt van zonnige plekken op steenhopen en muren met enige vegetatie en is met name te vinden in stenige open gebieden maar niet in bossen. De soort gaat in aantal en verspreidingsgebied langzaam achteruit en is beschermd.

De dobbelsteenslang heeft een olijfgroene tot donkerbruine of bijna zwarte kleur, in centraal Europa is de grijsgroene variant de meest voorkomende vorm. Op de bovenzijde zijn meestal vier of meer regelmatige duidelijke vlekkenrijen aanwezig, die soms versmolten zijn tot

dwarsbanden. De meeste mannelijke exemplaren blijven ongeveer 60 tot 80 centimeter, vrouwtjes worden gemiddeld langer en kunnen meer dan 1,3 meter bereiken. De slang is niet giftig.

En als laatste is er de katslang. Het is een bodembewonende soort die wel kan klimmen maar overdag onder een steen of haag ligt te rusten. De slang is bijzonder agressief en rolt zich bij

verstoring op tot een schijf en zal luid sissen. De katslang is erg snel en zal proberen te bijten. Zijn beet is giftig voor kleine prooien zoals hagedissen maar de beet is niet giftig voor de mens.

De atalanta of admiraalvlinder komt veel voor in Kreta maar ook bij ons in België. De vlinder kan bij ons echter niet overwinteren en trekt in de herfst naar het zuiden. Ze vliegen

dag en nacht en laten zich vooral meedrijven met de noorderwind. Van bij ons tot Kreta heeft deze trekvlinder zowat drie weken nodig.

We verlaten de Agia Irini-kloof ter hoogte van de bar Oasis waar we een terrasje doen. De taxi's komen ons daar halen en brengen ons naar ons hotel. In de onmiddellijke omgeving staat er een kapel waar er slechts één graf naast staat. Het is van een rijke familie uit de buurt die voor hun dierbaar overleden familielid een kapel hebben gebouwd.

In Sougia is er niet echt een camping maar je mag er wel vrij kamperen. Er zijn ook geen sanitaire voorzieningen. Vrij kamperen is echter niet risiceloos. Deze caravan werd enkele jaren geleden achtergelaten door een Duitser, aan het einde van de Agia Irini kloof.

Nog in de buurt staat er nog een toren van een oud klooster. Het klooster zelf is er niet meer, enkel de toren is bewaard gebleven. De toren is enkel toegankelijk op aanvraag voor een doopsel of voor een huwelijk.

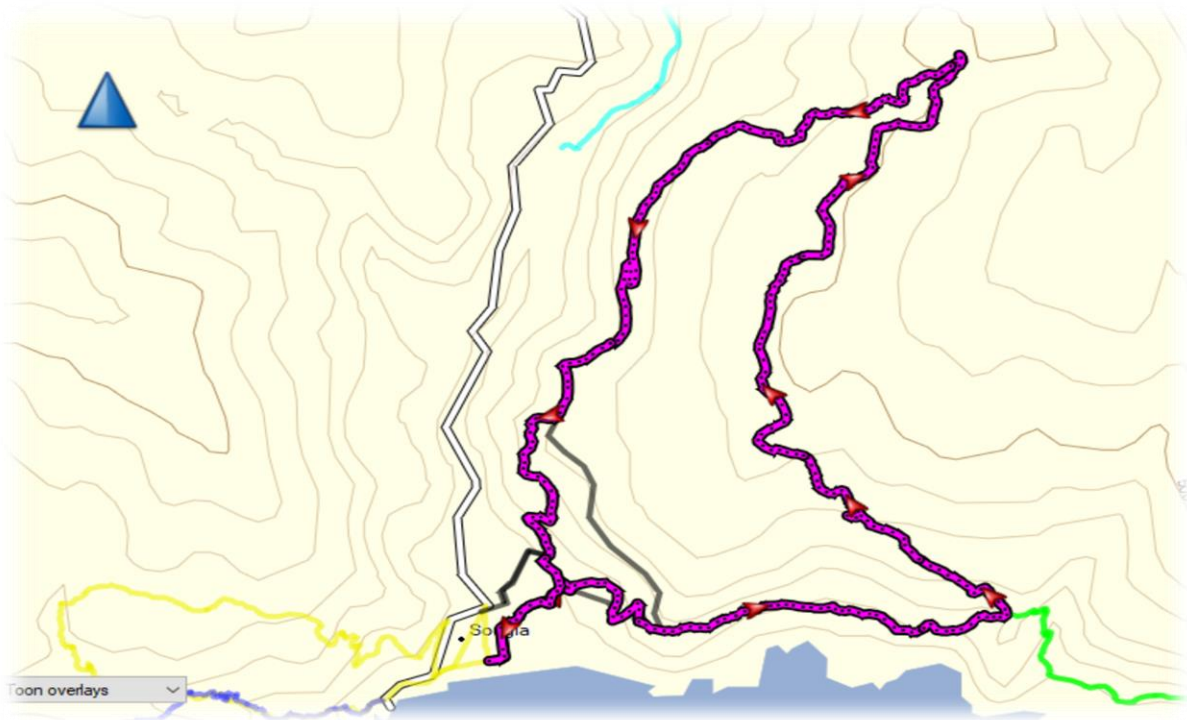

Donderdag 10 oktober 2024

Soort : Luswandeling
Plaats : Polifymos (Sougia)
Afstand : 14 km
Stijgen : 600 m
Dalen : 600 m
Duur : 6 uur

Regelmatig zien we hagedissen op ons pad. . De staart van de hagedis is ongeveer even lang als zijn lichaam. De hagedis kan zijn staart loslaten wanneer hij wordt aangevallen. De staart groeit na verloop van tijd terug aan. Foto onder is een hagedis zonder staart. Het zijn kielhagedissen. Zoals alle kielhagedissen heeft ook deze soort gekielde schubben op de rug,

driehoekig, een beetje opstaand en overlappend, waarmee de huid van de hagedis op die van een slang lijkt

De zeeajuin tiert hier welig en staat nu in het einde van zijn bloei. De plant is giftig en smaakt zeer bitter. In de oudheid werd de zeeui gebruikt als ratten- en muizengif. De bloemen kunnen als snijbloemen gebruikt worden en de bol kan wel meer dan 7kg wegen.

De Mediterrane kameleon (*Chamaeleo chamaeleon*) is een hagedissoort die in ieder geval voorkomt op de Griekse eilanden Samos, Kreta en Chios. In het verleden was het verspreidingsgebied waarschijnlijk groter maar de waarnemingen van de afgelopen jaren

beperkt zich tot deze drie eilanden. De Mediterrane kameleon wordt ook wel de Gewone kameleon genoemd.

De kleur van de kameleon kan variëren van geel/bruin of van groen tot donkerbruin tot bijna zwart. De kleur van de kameleon verandert als een reactie op licht en temperatuur of op emotie. De kameleon kan 40 cm groot worden. Op al die jaren dat ik naar Kreta kom heb ik

nog maar 1 keer een kameleon gezien en dat beperkte zich tot enkele seconden. Ze zijn immers zeer schuw.

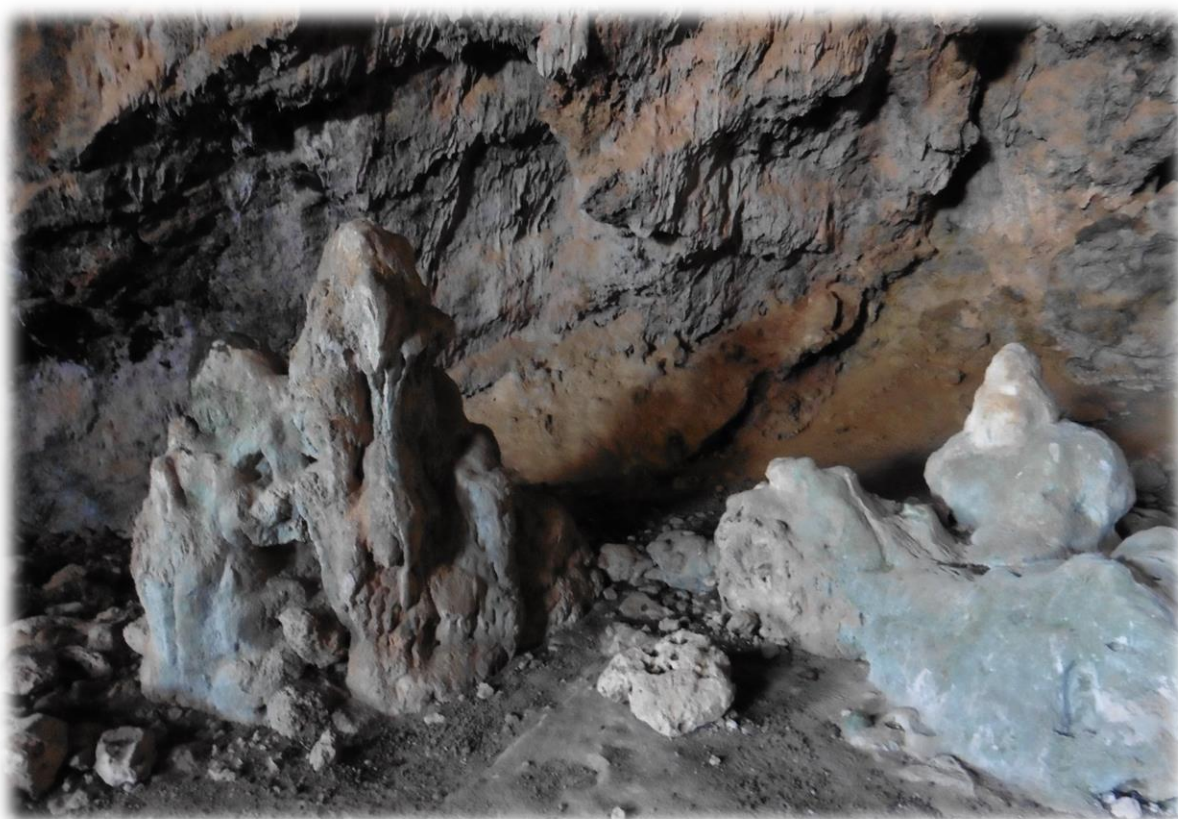

Er staat een herdenkingskruis op de plaats waar tijdens de Tweede Wereldoorlog een inwoner uit Sougia werd doorgeschoot door de Duitsers omdat men hem aanzag voor een verzetsstrijder.

We komen in de Polifimosgrot, de woning van de eenogige cycloop. Evenwel als vrijwel iedere andere Kretenzische grot heeft ook de Polifimosgrot, hoog boven de baai van Sougia, een legendarische geschiedenis.

De legende zegt dat de eenogige cycloop Polifimos, als schaapherder in de grot zou hebben gewoond. De held Odysseus komt in een van zijn omzwervingen terecht op het eiland der cyclopen (eenogige reuzen). Hij wordt met 12 van zijn mannen gevangen genomen hier in deze grot. De reus houdt wel van iets anders dan een schapenboutje. Elke avond en ochtend eet de reus twee mannen op van de groep van de held; daarom bedenkt de held een list. De

held voert de reus dronken en op de vraag van de reus hoe de held heet, antwoordt de held “Niemand”. Als de reus, versuft van de wijn en het eten, in slaap valt steken de mannen met een brandende, gepunte staak het oog van de reus uit. Woedend van de pijn wordt de reus wakker. Hij roept om hulp naar de andere cyclopen. Zij komen op het kabaal af en vragen hem wat er gaande is. De reus antwoordt; “Niemand heeft mijn oog uitgestoken en Niemand is ontsnapt. Ik ben op Niemand boos. De cyclopen denken dat Polifimos gek geworden is en vertrekken. De held Odysseus kan ontsnappen met zijn mannen.

Er is wel een theorie rond de oorsprong van de mythe. Lang geleden leefden er olifanten op Kreta. Toen de mensen olifantenschedels vonden dachten ze dat het schedels waren van

reuzen met één groot oog in het voorhoofd. Olifantenschedels hebben geen duidelijk herkenbare oogkassen. Ze hebben echter wel een grote neusholte op de plaats van de slurf.

In de buurt van de grot is er een ingestorte vulkaankrater die, vermoedelijk, al eeuwen is uitgedoofd.

In het dorpje Koustogerako doen we een terrasje. Ook de rijdende groenteboer ben ik er ooit al tegengekomen.

Deze stoere man, geboren en getogen in Koustogerako (een naburige gemeente van Sougia), heeft met zijn leger gedurende 2 jaar gevochten tegen indringers. Zijn naam kan ik echter niet uitspreken, laat staan dat ik hem zou kunnen schrijven.

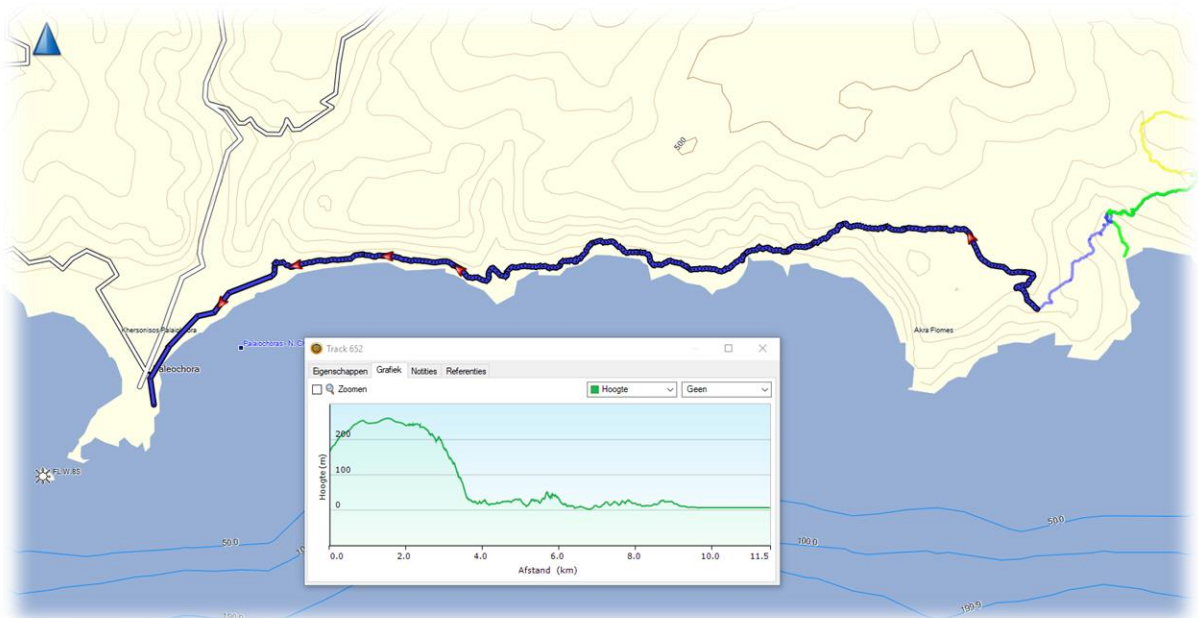
Ook hier een herdenkingskapelletje voor een jonge twintiger die tijdens de oorlog werd doodgeschoten op verdenking van samenzwering.

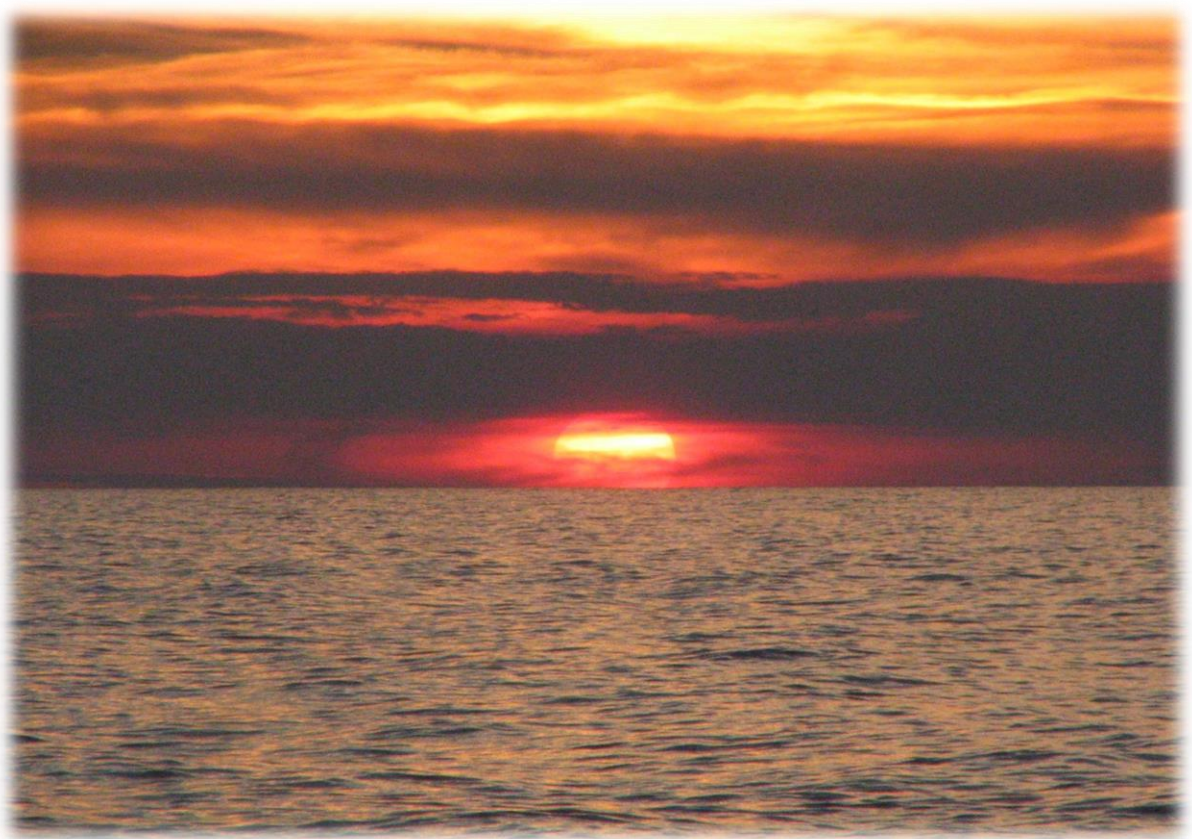

Vrijdag 11 oktober 2024

Soort	: Wandeling in lijn
Plaats	: Van Lissos naar Paleochora
Afstand	: 14 km
Stijgen	: 300 m
Dalen	: 300 m
Duur	: 7 uur

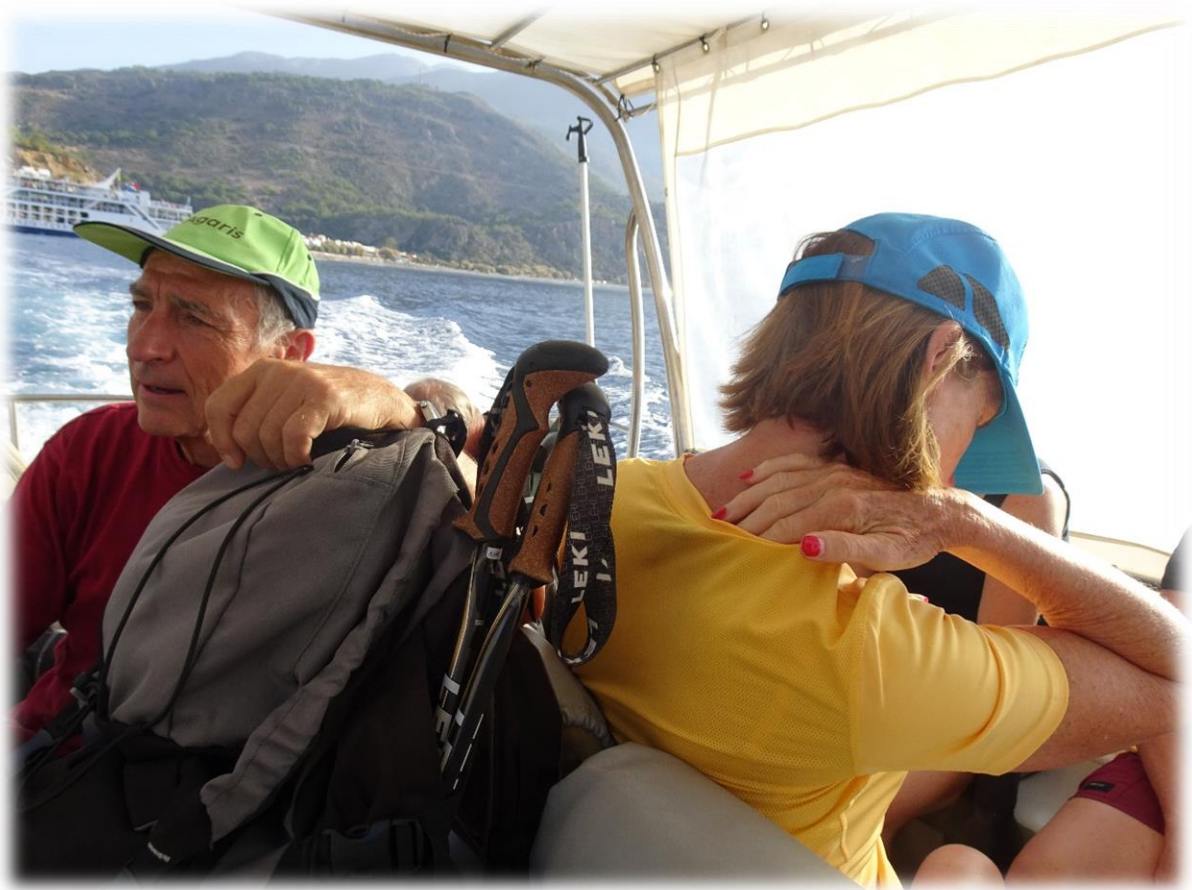

Kapitein Yiannis brengt ons met zijn boot naar de oude stad Lissos. Het is slechts 5' varen.

Tijdens de voorbereidingen van deze reis heb ik voor het eerst kennis gemaakt met kapitein Yiannis. Het is een toffe kerel waar meteen mee te onderhandelen viel. Het klikte meteen tussen ons beiden.

In of rond de kerken en kapellen is er niets van bewaking. De Kretenzers vertrouwen er op dat er niets gestolen of beschadigd wordt.

In Lissos werden 20 standbeelden ontdekt waaronder de beroemde standbeelden van Asklepios, de godin Hygeia en Pluto. Alle 20 standbeelden zijn nu te zien in het archeologisch museum van Chania. De beelden werden in 1957 toevallig ontdekt door een

herder die op zoek was naar water voor zijn kudde. In geen enkele andere stad op Kreta zijn zoveel beelden gevonden, behalve in Gortys, de hoofdstad van Kreta onder Romeinse heerschappij.

Het antieke Lissos ligt prachtig genesteld in een kleine baai. Dankzij de bronnen groeide deze oude stad, tijdens de Dorische periode, uit tot een welvarend kuuroord.

Mich weet waar de klepel hangt.